

Östgötabladet 28/2 - 1975

Kom till Boet som 19-åring

Nu har hon sett 50 vårar gå

Hon har sett 50 vårar draga förbi i Boet. Hennes namn är Ebba Wigren. Från sin lilla trevna lägenhet i det f d skolhuset kan hon se ut över dalsänkan. Du kan inte tro så underbart det är här på våren, säger hon. Det är inte svårt att föreställa sig. De många björkarna står där med sina ljusgröna slöjor, marken är täckt med vitsippor och göken gal ur trädens dunkel. Våren övergår så sakteliga i sommar med doft av kåda och mognande smultron. Sommaren tar farväl med björkar som brinner i guld o de övriga träden i rött. Hösten kommer med smygande mörker utanför fönstren, men rädd är hon inte, den förra lärarinnan.

Hon är en lycklig människa som kan se tillbaka på ett rikt liv. Vill inte gärna framträda och tala om sig själv. Tanken på framfarna dar tar henne emellertid fatt, och vi har en verkligt givande stund tillsammans. Jag ville inte vara lärare nu, säger Ebba Wigren. Det sker så snabbt allting. Skolan förändras ständigt.

Jag var 19 år när vi seminarister stormade ut från skolan efter vår examen. Vi skulle resa till Öland, det hade vi planerat och sparat för. Plötsligt en dag får jag se en annons i dagstidningen om ett vikariat i Åsa på 6 veckor. Skolresan får vara, tänkte jag. Tänk att äntligen få en chans att tjäna lite egna pengar. Jag sökte och fick platsen. Välkommen fröken skrev kyrkoherde Frölinder i Stora Åby.

TRE TIMMARS RESA

— Aldrig glömmer jag resan över slätten på den smalspåriga järnvägen. Linköping—Ödeshög.

I det här lilla skolhuset har den gamla lärarinnan sett vårarna komma och vintrarna gå.

Sett med nutida ögon verkar det jobbigt att t ex elda klassrummet själv. Lägenheten var liten. Först år 1922 byggdes den till på övervåningen. Hon minns korridoren med vattenhinken och skopan, alla de små som hade en halv mil att gå. De hade matsäck med sig, och ofta var kläderna våta. Jag hade aldrig några bekymmer med dem, säger Ebba Wigren. Hon har sett tre skolor passera revy, nämligen det gamla skolhuset, Boets bygdegård som en gång var Prästorps skola och så den nya. På själva pingstafton 1965 höll